

לא לישתמיט תנא וליתני רביעי בתרומה וחמישי בקודש –

Should there not be found a *Tanna* that teaches a *Reveyee* by *Terumoh* and a *Chameeshee* by *Koidesh*

OVERVIEW

The גמרא said that if ר' יוסי of ק"ו agrees to the ר"ע, there should be a mention somewhere of a רביעי בתרומה and a חמישי בקודש. Since there is no mention, it proves that ר"ע disagrees with the ר"י of ק"ו. Our תוספות discusses whether there can be a רביעי בקודש מה"ת.

פירש הקונטרס¹ דלמאן דאמר² טומאת משקין לטמא אחרים דרבנן -

explained that according to the one who maintains that משקין can be רש"י - מדרבנן others only מטמא -

לא משכחת רביעי בקודש³ אלא מדרבנן⁴ -

One cannot find a רביעי בקודש only מדרבנן (but not מדאורייתא) –

disagrees: תוספות

ועל ידי עצים ולבונה⁵ משכחת לה שפיר כדפירישת לעיל⁶ -

But through עצים and לבונה we can indeed find a רביעי בקודש (even מדאורייתא) as I explained previously –

anticipates a difficulty: תוספות

וריש לקיש דמיבעיא ליה⁷ אי מהני חיבת הקודש למימני ביה⁸ ראשון ושני⁹ -

¹ (in the mid-size lines). בד"ה א"ל.

² This includes לא סבירא ליה, on גמרא according to ר"י (and also דף טז,א on ר"מ ור"א).

³ The משקה cannot be מטמא משקה (שלישי) is אוכל, the מטמא אוכל (שני) is כלי (ראשון) the מטמא שרץ. [However if משקה can be מה"ת, this משקה שלישי can be מה"ת, מטמא מה"ת, this משקה שלישי can be מה"ת.]

⁴ The רביעי מדרבנן will be פוסל the משקה שלישי to become a אוכל הקדש.

⁵ (and be מטמא) מקבל טומאה be (אוכל) which (although they are not) הקדש עצים ולבונה. חיבת הקודש. They are not אוכל so they can be מקבל טומאה and be מטמא אוכל and not be in violation of the rule that אין טומאה עושה כיוצא בה.

⁶ רביעי בקודש making it a אוכל קודש touched עצים ולבונה, עצים ולבונה (שלישי) touched אוכל שני. The טו,א ד"ה ולד. See there TIE 'Thinking it over' # 4.

⁷ לקמן כ,א.

⁸ queries whether this חיבת הקודש is effective only to the extent that the עצים ולבונה can be מקבל טומאה (but not to transmit טומאה), or perhaps the חיבת הקודש is effective that the עצים ולבונה can transmit טומאה (if the ולבונה become a ראשון [through touching a שרץ], whatever they touch will become a שני, etc.)

⁹ The question on ר"ל is that since there is a רביעי בקודש מה"ת and the only way possible (if we assume מטמא) is through the ולבונה (being מטמא the הקדש [see footnote # 6]), so obviously the חיבת הקודש is effective רביעי בקודש מה"ת, for otherwise there would be no ראשון ושני.

And ר"ל who queries whether חיבת הקודש is effective so that we can count from the ראשון ושני a עצים ולבונה explanation –

replies: תוספות

יסבור דאוכל מטמא¹⁰ אוכל¹¹ -

קדשים by מטמא אוכל מה"ת **is אוכל will maintain that ר"ל**

and rejects it: only רביעי בקודש proof that רש"י's cites תוספות

ומה שפירש הקונטרס¹² מדקתני לה גבי מעלות בפרק חומר בקודש (חגיגה כ,ב ושם) -

פרק in משנה in ר"י explained that since רביעי בקודש רש"י And that which
- תרומה הקדש over the superiority of חומר בקודש regarding

אם כן דרבנן היא¹³ אין נראה לרבינו יצחק –

Therefore this proves that רביעי בקודש, the ר"י rejects this poof -

דהא אוקמא כרבי עקיבא¹⁴ ואיהו דריש יטמא יטמא -

ר"ע, and ר"ע according to רביעי בקודש of חגיגה in משנה For we establish
- שלישי בחולין that there can be a יטמא to mean יטמא expounds

על כרחך רביעי בקודש דאורייתא דקרי כאן והבשר אשר יגע וגומר -

והבשר of פסוק for we read here רביעי בקודש מה"ת a there must be Perforce
- שלישי a even כל טמא if it touches פסול is בשר הקדש אשר יגע בכל טמא וגו' וצירוף¹⁵ נמי דאורייתא לרבי חנין¹⁶ -

– רבי חנין according to טמא מה"ת is also צירוף And

anticipates a difficulty: תוספות

והא דאמר בחגיגה (שם כא,ב) חמש מעלות אחרונות לית להו דררא טומאה דאורייתא¹⁷ -

And that which states in חגיגה ר' חנינא בר פפא the last five מעלות do not

¹⁰ רבינא and disagree with אביי (on א, יד) רב אדא בר אהבה and אביי will agree with ר"ל.

¹¹ The אוכל הקדש (רביעי) which then touched שלישי אוכל (שני) touched.

¹² See footnote # 1.

¹³ א"ר חנינא בר פפא אשר מעלות שנו כאן חמש; תרומה over קודש of מעלות which states regarding כא,ב there גמרא See the חמש, which have בתרייתא רביעי בקודש of מעלה The. קמיתא וכו' בתרייתא דלית להו דררא דטומאה מדאורייתא וכו' דררא דטומאה דאורייתא no.

¹⁴ Here on this עמוד.

¹⁵ צירוף (literally combining) means if there were two מאכלי הקדש in one כלי, which were not touching each other, and טמא touched one of the אוכלים (but not the כלי) the rule is that the other מאכל (which was not touched) is also טמא חגיגה in מעלות of the last five צירוף is one of the last five מעלות in חגיגה. מצרף (combines) both of them into one unit. כלי is for the.

¹⁶ Presumably רבי חנין (mentioned on this עמוד) is not arguing on the משנה (סתם) in חגיגה. See also כג,ב. משנה. This proves than not all the מעלות where the גמרא, discussing the משנה of צירוף, cites ר' חנין as the source of the משנה. טמא מה"ת (are mentioned in the last five מעלות) are צירוף and רביעי בקודש for we see here that, מדרבנן, are.

¹⁷ See footnote # 13. רביעי בקודש and צירוף are from the חמש אחרונות how can we reconcile this with תוספות view that מה"ת are רביעי וצירוף.

have (even) a concern of – **טומאה דאורייתא**

תוספות responds: firstly -

רבינו חננאל לא גרס דאורייתא -

The ך"ר is not גורם the word **דאורייתא** (לית להו דררא טומאה merely)

ואפילו אי גרס ליה הכי פירושא¹⁸ לית להו דררא טומאה דאורייתא -

And secondly even if we are גורם דאורייתא, this is the explanation of 'לית להו דררא

- טומאה דאורייתא

שלא היה לכתוב לטמאה לפי שהן רחוקין מן הטמאה דמן הדין היה להם להיות טהורים¹⁹ -

That the כתוב should not have been מטמא them since they are far from טומאה, for according to the דין they should have been טהורים.

פירש"י cites another disagreement with תוספות

ועוד פירש הקונטרס²⁰ דמאן דלא דריש יטמא יטמא²¹ -

- יטמא – יטמא continued to explain that the one who does not expound **נפקא ליה דאוכל מטמא אחרים מדאיצטריך** טמא הוא למעוטי שאין טומאה עושה כיוצא בה -

He derives that אוכל can be מטמא others since we utilize to words²² טמא הוא to exclude that אין טומאה עושה כיוצא בה this proves that it can be מטמא others which are not – כיוצא בה

דרשה has a difficulty with this תוספות

אומר רבינו יצחק הניחא לאביי ולרב אדא בר אהבה²³ -

The ר"י says this דרשה is correct according to אב"י and אהבה בר אדא

אבל לרבינא דאמר מקרא מלא דבר הכתוב דילמא אתא הוא לקדשים -

However according to רבינא who maintains **מקרא מלא דבר הכתוב** (that even by

¹⁸ The full statement of *ר' חנינא בר פפא* is: *חמש ראשונות בין לקדש בין לחולין שנעשו על טהרת הקדש, חמש קמייתא דאית להו דררא דטומאה מדאורייתא, גזרו בהו רבנן [בין לקדש אחרונות לקדש אבל לא לחולין שנעשו על טהרת הקדש, מ"ט, חמש קמייתא דאית להו דררא דטומאה מדאורייתא] גזרו בהו רבנן לקדש* [לחולין שנעשו על טהרת הקדש לא בין לחולין שנעשו על טהרת הקדש, בתרייתא דלית להו דררא דטומאה מדאורייתא] *גזרו בהו רבנן לקדש*. It would seem that according to the bracketed words need to be omitted.

¹⁹ This means that the חכמים were not גזור by טהרת הקודש על שנעשה (see previous footnote # 18) by the last five מעלות, for there is no concern of טומאה דאורייתא by חולין (since חולין has only a שני and this is a רביעי, or since the טומאה is not touching there is no concern by חולין). This is what is meant (by דררא דטומאה דאורייתא) that by the טומאה דאורייתא (however by the first חמש מעלות there is a concern that it may come to טומאה דאורייתא by חולין therefore the חכמים were גזור). By טמא מה"ט however, they are קודש proper.

²⁰ See footnote # 1.

²¹ This refers to ר"מ ור"א (and ר' יוסי).

²² In גמרא י'א.לח. See the

²³ See 8, יד where ר"א אב"י maintains that only by חולין we rule the אוכל מטמא אוכל (but not by תרומה וקדשים) and ר"א אב"י maintains that only by קדשים אוכל מטמא אוכל (but not by חולין ותרומה), therefore since the תורה teaches us by חולין that כיוצא בה this proves that אוכל is מטמא when it is not כיוצא בה.

אין אוכל (that **קדשים** comes for **טמא** הוא of פסוק **perhaps** (קדשים אין אוכל מטמא אוכל - (קדשים [even] by מטמא אוכל

דהוה אמינא עושין כיוצא בהן מוהבשר אשר יגע בכל²⁴ **טמא:**

For we may have thought the by קדשים the rule is that אוכל **is** **עושה כיוצא בה** since there is the פסוק of **טמא** **יגע בכל** **והבשר אשר יגע בכל**; however there is no proof that by חולין an אוכל can be אחרים.²⁵

SUMMARY

תוספות. עצים ולבונה though רביעי בקודש מה"ת there can be a תוספות maintains that there can be a אוכל is מטמא אחרים according to רבינא. unsure how we can derive that

THINKING IT OVER

The מיעוט of (קדשים by) אוכל-non מטמא a אוכל can be מטמא maintains that מהרש"א of מייעוט is that by אוכל מטמא אוכל. ²⁶ However perhaps one can say that the מייעוט of טמא is that only it becomes טמא, but it cannot be מטמא anything else (even לוא כיוצא בו even by קדשים!²⁷

²⁴ Since the פסוק states **טמא** **יגע בכל** **אשר יגע** (אוכל) **והבשר** this can mean even another אוכל, therefore we need the לימוד of **טמא** that (even) by מטמא אוכל (קדשים אין אוכל מטמא אוכל), but אוכל can be מטמא others (not אוכל) by קודש (see (מהרש"א), but not by חולין. See 'Thinking it over'.

²⁵ See מהרש"א הארוך that this question is only according to ר"מ, however (according to א"ל) there is no question on יוסי ר' since he maintains that by קדשים אוכל is מטמא אוכל in disagreement with רבינא.

²⁶ See footnote # 24.

²⁷ See אור חדש.